

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Навчально-науковий інститут філології

Кафедра мов і літератур Далекого Сходу та Південно-Східної Азії

Особливості (або труднощі) відтворення корейських ідіоматичних виразів українською мовою

Кваліфікаційна робота
на здобуття ОС «Бакалавр»
здобувачки першого рівня вищої освіти 4 року навчання (денна форма)
Галузь знань 03 – гуманітарні науки,
Спеціальність 035.066 Філологія
(східні мови та літератури (переклад включно), перша – корейська),
ОПП «Корейська мова і література та переклад, англійська мова»

Подмарькової Маргарити Олександрівни

Науковий керівник:

доц. Кім Сук Вон

Рецензент: асист. Андріанов Д.В

«Допущено до захисту»
протокол засідання кафедри мов і літератур
Далекого Сходу та Південно-Східної Азії
Протокол №11 від 24 травня 2023р.

Завідувач кафедри _____ доц. Ісаєва Н.С.

Київ 2023

Зміст

Вступ.....	3
РОЗДІЛ I.ХАРАКТЕРИСТИКА ІДІОМАТИЧНИХ ОДИНІЦЬ.....	5
1.1 Фразеологія як розділ мовознавства	5
1.2 Класифікація фразеологізмів	8
1.3 Фразеологічна стилістика	10
1.4 Фразеологізм і слово і термін	14
Висновки до розділу I	18
РОЗДІЛ II.ПРОБЛЕМАТИКА ПЕРЕКЛАДУ КОРЕЙСЬКИХ ІДІОМ...	20
2.1 Поняття адекватності та еквівалентності перекладу.....	20
2.2 Труднощі перекладу корейських ідіом.....	23
2.3. Способи перекладу корейських ідіом.....	27
2.4 Перекладацькі трансформації при перекладі корейських ідіом.....	30
Висновки до розділу II.....	34
Загальні висновки.....	38
Список використаних джерел.....	43

Вступ

Наше сьогодення важко уявити без мови. У 2022 році у світі нараховувалося приблизно 7000 мов, навіть зараз, коли у світі вже винайшли різні машини для перекладу, перекладач залишається важливою та потрібною професією. Одна з найважливіших навичок для перекладача: вміння точно та зрозуміло передати думку з однієї мови на іншу, враховуючи всі культурні процеси. Але що робити якщо співрозмовник використовує фразеологізми, а вдалого аналога ми не знаємо? Для цього треба вивчати фразеологізми.

Фразеологізми (ідіоми) – це стійкі словосполучення, які сприймаються завжди як одне ціле і наділені переносним значенням. Фразеологія – це один з розділів мовознавства, у якому вивчають лексично неподільні поєднання слів. Фразеологізми роблять мову більш яскравою, насиченою та колоритною. За допомогою них можна виразити різні емоції. Вивчаючи фразеологізми, можна більш детально дізнатися про історію, культуру, поринути у душу народу. Кожен день корейський та український народи використовують фразеологізми, тому вони - невід'ємна частина кожної мови.

Актуальність теми зумовлена недостатньою кількістю досліджень, які фокусуються саме на труднощах відтворення корейських ідіоматичних виразів українською мовою. Зрозуміючи основні труднощі, корейські фразеологічні вирази стануть для нас більш зрозумілими. Ми краще зрозуміємо його інтерпретацію та використання у мові. Мова завжди розвивається, розвиток мови відбувається кожен день, тому вивчення фразеологізмів завжди актуально.

Об'єкт дослідження – ідіоматичні вирази корейської мови

Предмет дослідження – труднощі перекладу корейських ідіоматичних виразів з корейської мови на українську.

Мета дослідження – схарактеризувати основні труднощі відтворення корейських ідіоматичних виразів українською мовою.

Для того, щоб досягнути зазначену мету дослідження ми вирішили такі **завдання:**

1. Ми дослідили та визначили термін «фразеологізм»;
2. Ми визначили поняття адекватність та еквівалентність перекладу;
3. Ми визначили основні труднощі перекладу корейських ідіоматичних виразів на українську мову;
4. Описали специфіку труднощів перекладу корейських фразеологізмів на українську мову.

У дослідженні ми використовували такі **методи:** аналіз наукової літератури, фразеологічний опис ідіоматичних виразів, комплексивний метод дослідження фразеологізмів.

Наукова новизна цього дослідження є в тому, що в україномовному просторі мало наукових досліджень на тему корейських ідіом. Тому ця робота зробить внесок в наукову середу і її **теоретична значущість** полягає в тому, що вона зробить внесок до теорії мовознавства та перекладознавства. Дослідження допомагає розширити та покращити знання у корейських ідіоматичних виразах та їхніми аналогами в українській мові.

Теоретична цінність: ця робота допоможе перекладачам, які займаються перекладом корейських ідіом на українську мову. Дослідження допомагає подолати труднощі у перекладі ідіом з корейської мови. Результати, отриманні в ході дослідження, можуть бути використані на практичних заняттях з корейської мови та у теоретичному курсі перекладознавства.

РОЗДІЛ I. ХАРАКТЕРИСТИКА ІДІОМАТИЧНИХ ОДИНИЦЬ

1.1 Фразеологія як розділ мовознавства

Як наука фразеологія сформувалася нещодавно. Опрацювавши основні засади лексикології, вдалося відокремити фразеологію від лексикології: у лінгвістиці існує багато визначень для терміну “фразеологізм”, визначення поняття ідіоматичного виразу – складне, як і визначення поняття слово. Між словом та фразеологізмом багато спільних рис, які можна віднести, як до одного поняття, так і до іншого. Ідіоматичні вирази завжди привертали увагу вчених. Першими дослідниками фразеологізмів були лексикографи. Вони досліджували мовні скарби різних народів. Перші словники із прислів'ями та приказками з'явилися у Франції у 1175 році, а у 1499 році – в Іспанії. На даний момент хронологічно історичного огляду фразеології немає. Е.Ротт у своїй докторській дисертації «Біля джерел фразеології» намагався встановити історичну хронологію, але його робота ніколи не була опублікована.

Основна частина фразеологізмів почало з'являтися із розвитком фольклору, але деякі фразеологізми ввійшли у наше повсякденне життя через дуже специфічні умови: у багатьох професіях деякі словосполучення (фразеологізми) вживалися для конкретного випадку. З часом вони втратили свій сенс, тобто вони пройшли через один з етапів переходу із просто «словосполучення» до фразеологізму і їх почали використовувати звичайні люди у певних ситуаціях.

Сьогодні сенс деяких фразеологізмів важко зрозуміти або пригадати, більшість людей не знають історичного походження фразеологізму, які вони використовують майже кожен день.

Один із засновників фразеології як розділу мовознавства був видатний український філолог О.О.Потебня.[4] Він був один із перших, хто задумався про закономірність утворення ідіоматичних зворотів, про їх значення та про знаковий характер фразеологізмів.

Один із найбільш відомих дослідників мовознавства – це В.В.Виноградов. У світовому мовознавстві він запам'ятовується як засновник семантичної класифікації.

«Класичний період» розвитку вивчення фразеології відбувався приблизно у 1940-1970 роках. У той час намагалися описати корпус фразеології як низку підсистем мови, відтворити положення, які створив Виноградов. [3]

У 1970-1980 роках вивчали змістові та функційні сторони фразеологізмів. Тоді досліджували фразеологізми функційно-мовленнєвим методом вживання фразеологізмів, тобто у контексті цілого тексту. У той час усвідомлювали, що ідіоматичні вирази потребують адекватних методів опису, для вживання у мовленні.

Найбільший внесок у розвиток фразеологічної теорії зробили: О.Ахманова, П.Горецький, В.Жуков, В.Лазаревич та інші. Всі ці вчені допомогли встановити основні постулати фразеологічної теорії. [5]

Історія вивчення корейських ідіоматичних виразів дуже давня. На сьогоднішній день у корейців налічується понад 10 синонімів для позначення терміну «фразеологізми». Один з найбільш популярних термінів – це сокдам (кор. 속담) [20]

Фразеологізми – це усталені вирази, відтворюються у вигляді цілісної та неподільної конструкції, мають конкретне значення, яке зрозуміло носію мови.

У ідіоматичних одиниць є певні диференційні ознаки:

- фразеологічне значення;
- компонентний склад;
- граматичні категорії.

Ці ознаки дають можливість досліджувати фразеологічні одиниці як окремі та самостійні одиниці мови, які відрізняються від слова, речення, словосполучення.

Сучасне корейське мовознавство виділяє два напрямки розуміння ідіоматичних виразів:

- “широке” розуміння ідіоматичних виразів;
- “вузьке” розуміння ідіоматичних виразів.

Представники широкого розуміння ідіоматичних виразів вважали, що до складу ідіоматичних виразів входять: складні слова, словосполучення, прислів'я та приказки. Натомість представники вузького розуміння вважали, що до розділу фразеології входять тільки словосполучення та складні слова.

За походженням корейські фразеологізми поділяють на декілька видів:

- фразеологізми китайського походження;
- соматичні;
- фразеологізми питомо корейського походження.

Корейські фразеологізми з'явилися з розвитком фольклору, тобто їхнє походження дуже давнє. Ідіоматичні вирази передаються із покоління в покоління у своєму сталому вигляді, тому дуже часто там немає граматичної логіки. Перші згадки про фразеологізми з'являються у XVII столітті у книзі “Історія трьох держав” («삼국유사»). Перша збірка прислів'їв «순오지» вийшла у 17 столітті, у книзі зібрано приблизно 1300 прислів'їв. На той час ця книга вважалася найбільшою за составом матеріалу, який був зібраний у ній. Перший словник корейських ідіоматичних виразів був надрукований у 1940 році. [20]

Історія дослідження фразеологізмів та становлення фразеології як розділу мовознавства надзвичайно багата та різноманітна. Корейські фразеологізми досліджують вчені багатьох країн і з кожним роком ідіоматичні вирази привертають все більше уваги. Аналіз фразеологізмів є дуже важливим, оскільки нам це допомагає дізнатися більше про душу народу. Фразеологізми роблять нашу мову виразнішою та експресивнішою. [20]

1.2 Класифікація фразеологізмів

Проблема класифікації фразеологізмів завжди привертала увагу вчених.

Що таке класифікація? Класифікація – це наукова систематизація різноманітного матеріалу. Кожен тип класифікації описує одну позицію та показує наявність або відсутність певних ознак.

Класифікація фразеологічних виразів дуже розрізнена. Насамперед це виникає через розрізнене розуміння усього філологічного матеріалу, який пов'язаний із фразеологічними виразами.

Над фразеологічною теорією працювало багато відомих вчених-мовознавців. Одним з найперших, хто визначив фразеологію як окремий розділ мовознавства був швейцарський вчений Ш.Баллі. Він також запропонував класифікацію фразеологізмів. Наскільки у ідіоматичному виразу стираються номінативні значення, настільки у них переносне значення.

Пізніше цю класифікаційну теорію дороблював В.В.Виноградов. У 1940-х роках він розробив власну теорію, базуючись на дослідженнях Баллі. [5] В основу його теорії покладено співвідношення семантики фразеологізму з семантикою окремих слів, що і є основою для визначення всього фразеологізму. Він виділив три типи: фразеологічні зрощення, єдності та сполучення. [5]

Фразеологічні зрощення – це семантично неподільні ідіоматичні вирази, значення яких не можна зрозуміти зі значення компонентів. Наприклад: 국수를 먹다, що означає одружуватися або виходити заміж. Зі значення двох слів 국수 (лапша), 먹다 (їсти) неможливо зрозуміти, що значить цей фразеологічний вираз. До таких фразеологізмів належать 비행기를 태우다 (хвалитися перед

іншими) 눈이 높다 (мати високі стандарти) 눈이 낮다 (мати низькі стандарти).

Другий термін для позначення фразеологічних зрощень – це ідіома. Ідіома – це фразеологізми, які зовсім втратили свій сенс. Ідіоми не можуть бути перекладені, для них можливо знайти тільки аналог. Семантична неподільність характеризується такими умовами:

- граматичними архаїзмами;
- застарілими словами;
- втратою синтаксичного зв'язку

Фразеологічні єдності – це семантично неподільні вирази, значення яких обґрунтоване значенням складових частин. 가는말이 고와야 오는말이 곱다 (як стукне, так і грюкне), 동잔 밑이 어둡다 (бути під носом), 금강산도 식후경 (війна війною, а обід за розкладом).

Фразеологічні сполучення – це фразеологізми у яких значення кожного слова є абсолютно чітким, але одне неподільно зв'язано з іншим. Наприклад: 약을 먹다 (приймати ліки), 친구를 사귀다 (подружитися) або з німецької die Entscheidung treffen (приймати рішення) або дослівно “зустрічати рішення”. [5]

В.В.Виноградов та його фразеологічна теорія знайшла багато прихильників. Пізніше таблицю Виноградова доповнювали такі вчені як Удовиченко, Жовтобрюх, Русанівський та ін.[5]У 1940-1960 роках була створена виноградівська школа, до якої увійшло багато вчених. Дуже великий проміжок часу класифікація Виноградова була у панівному становище і її використовували без змін по відношенню до багатьох мов.

З часом стало видно нечіткість у таблиці Виноградова. Його критерії неможливо застосувати до багатьох ідіоматичних виразів.

Одна з найважливіших умов при розробці класифікації – це використання формальних критеріїв. Якщо критерії будуть формалізовані, то на класифікацію не буде впливати суб'єктивна думка. Н.Амосова у своїх критичних зауваженнях до класифікації Виноградова вказувала на те, що у Виноградова відсутні об'єктивні ознаки. Вона перша, хто помітив, що зрощення та єдності відрізняються тільки рівнем вмотивованості. Він не визначив критерії по яким можна було б судити про ступінь вмотивованості. На його думку ідіоматичні вирази, що мають натяк на вмотивованість вже не відносяться до зрощень, хоча для різних людей один вираз може бути незрозумілим, а для іншої – повністю зрозумілим і вмотивованим. Роздуми про вмотивованість засновані на суб'єктивних думках Виноградова.

Класифікація фразеологізмів – це достатньо складний процес, який потребує багато зусиль. У інших вчених також були спроби зробити класифікацію, але класифікація Виноградова була одна із найуспішніших.

1.3 Фразеологічна стилістика

Теоретичне вивчення стилістики фразеологізмів – це досить нова галузь для вивчення. Сьогодні не існує єдиного погляду на стилістичне значення ідіоматичних фразеологізмів, тому що не існує стилістичної класифікації фразеологізмів. Науковці вивчають стилістичні особливості фразеологізмів певної мови, тому необхідно зробити узагальнюючу працю, яка б висвітлювала загальномовні стилістичні особливості фразеологізмів.

Дослідженнями стилістики фразеологізмів займалося багато вчених. Існує декілька класифікацій, але ми розглянули саме класифікацію українського вченого Г.Іжакевича, бо він поділяє фразеологізми української мови за вживаністю:

- Фразеологізми, які часто вживаються в українській мові;
- застарілі фразеологізми;
- нові фразеологізми, які нещодавно ввійшли у вжиток.

Г.Іжакевич також поділяє ідіоматичні вирази за їхнім походженням: розмовно-побутові, фольклорні та народнопоетичні.

Розмовно-побутові фразеологізми використовуються у художніх, авторських текстах, художній літературі та побутовому мовленні. Їх вживають для того щоб урізноманітнити мову, зробити її експресивнішою та яскравішою.

Фольклорні та народнопоетичні фразеологізми поділяються на: казкові, пісенні, приповідки та примовляння. Такі фразеологізми найчастіше використовуються у художніх текстах та публіцистичних творах.

На думку Г.Іжакевича класифікація фразеологізмів за джерелами їхнього походження дає шанс встановити основні функції сталих фразеологізмів, які закладені в їхній природі. [21]

Він також вважав, що найпоширеніші стилістичні класифікації фразеологізмів мають не практичний характер. Вони не обіймають увесь розмаїтий та неоднорідний матеріал фразеологічних одиниць, але допомагають встановити експресивно-стилістичні функції. [21]

Існує ще функціонально-стильова класифікація фразеологізмів. Вона поділяє їх на фразеологічні групи, що пов'язується з функціональним мовленням. Фразеологізми діляться на функціонально-ділові, публіцистичні, наукові та художньо-белетристичні. Функціонально-стильова класифікація не є вдалою. Вона виділяє і відносить кожен фразеологізм до однієї конкретної групи, але це неправильно, оскільки існують фразеологізми, що можна віднести до кожної групи – це нейтральні фразеологізми. У стилістично нейтральних фразеологізмів відсутнє стилістичне забарвлення та експресія. Сьогодні деякі фразеологізми втрачають свою спеціалізацію, бо деякі ідіоматичні вирази використовують у різних функціональних стилях. [5]

Б. Ларін класифікував фразеологічні одиниці за історичною еволюцією семантики усталених словесних сполучень. Б.Ларін встановив, що існують критерії, які можуть вказувати на розвиток словосполучення:

- Втрата реалії
- Метафоризація
- Деформація компонентного складу (від первинної форми залишається тільки маленька частина)
- Порухення первісної граматичної структури

Втрачаючи первісну граматичну структуру, фразеологізм стає нерозкладним, тому ця класифікація ідеально підходить саме до таких фразеологічних одиниць.[5]

Сьогодні найбільш вдалою та популярною класифікацією є стилістично-функціональна. Її розробляв австрійський вчений Е.Різелъ. Вона поділяє фразеологізми на дві групи: нейтрально-номінативні та експресивно-емоційні. Також виділяється перехідна група; фразеологізми, які до неї відносяться можуть належати і до першої, і до другої групи. Е.Різелъ відносить до нейтрально-номінативних фразеологізмів:

- субстантивні або дієслівні фразеологізми, які мають термінологічний характер;
- прислівникові словосполучення;
- дієслівні словосполучення, що є складними словами;
- дієслівні словосполучення, в яких є абстрактний іменник та допоміжне дієслово.

Класифікувати фразеологізми за стилістичним значенням достатньо важко. Найлегше класифікувати: приказки, афоризми, словосполучення. Це фразеологізми в яких найлегше можна визначити логічний елемент.

Фразеологізми часто використовуються у художній літературі. Їх стилістичне значення дуже різноманітне, у тексті вони можуть виконувати різні стилістичні функції. У художньому тексті фразеологізми можуть використовуватися у сталому вигляді, а можуть у видозміненій формі. [5]

Тлумачення ідіоматичних одиниць складний процес. Насамперед це зумовлено специфічним відношенням до означуваних предметів та явищ, які закладені в основу фразеологізму, що може переосмислити значення цілого фразеологізму.

Процес перетворення словосполучення у фразеологічний вираз – складний і довгий. Структуру багатьох ідіоматичних виразів неможливо зрозуміти, тому до нього підбирають – еквівалентний фразеологізм. Розглядати фразеологізми як словосполучення теж не можна. Розглядаючи фразеологізми як словосполучення, ми відмовляємо фразеологізму у його унікальній природі виникнення та його унікальному значенні. Багато фразеологізмів під впливом часу змінили своє значення. Наприклад, коли певне словосполучення використовується у вузькому (спеціалізованому) середовищі, то фразеологізм може приймати інше значення. З новим значенням такі ідіоматичні визначення отримали і нові семантичні ознаки. [27]

Л.Г.Авксеньтьєв вважав, що фразеологізм можна розглядати на рівні слова, тобто фразеологізм і слово можуть бути тотожні поняття, але це не так. Відмінність між словом і ідіоматичним виразом є в природі їхнього походження. Слово – це самостійна частина мови, яка асоціюється з певним предметом, а фразеологізм – це сталий вираз.

Ш.Баллі: «Жоден письменник не може задовольнитися недопрацьованими ресурсами загальної мови». Насамперед це відбувається через естетичну проблему. Носії мови часто не помічають зміну фразеологізму, бо зміна відбувається спонтанно у процесі мовлення, але видозмінювання фразеологічних одиниць у художньому тексті – цілеспрямоване.

Фразеологічні зміни бувають: зовнішні та внутрішні. При внутрішніх змінах змінюється значення фразеологізму, а при зовнішніх – морфологічні та синтаксичні елементи звороту. Зовнішня зміна не відображується на значенні фразеологізму, вона впливає тільки на граматичну структуру.

Змінені фразеологізми поділяються на:

- зміна фразеологізму без порушення синтаксичної структури;
- зміна фразеологізму внаслідок порушення синтаксичної структури.

Також бувають індивідуально-авторські утворення. Цьому питанню не приділено багато уваги. Деякі авторські тексти містять велику кількість зворотів, які за своїми характеристиками можуть підходити під термін “фразеологічні звороти”. Зворот, який був створений письменником може вважатися фразеологізмом тільки тоді, коли він підходить під певні критерії (загально відоме значення фразеологізму) та відповідає знакам мовленнвої системи. Процес перетворення авторського неологізму у фразеологізм досить складний та тривалий. Більшість таких неологізмів не можуть підпадати під критерій загально відомого значення, тому такі звороти завжди залишаються цитатами.[3]

1.4 Фразеологізм і слово і термін

Чи може фразеологічне значення ідіоматичного виразу відрізнятися від його лексичного значення? Ця філологічна проблема «фразеологізм і слово» досить є складною і не вирішеною до кінця. Сьогодні існує дві думки, щодо цієї проблеми:

- Фразеологізм є еквівалентом слова
- Фразеологізм і слово можуть співвідноситися

Ці позиції відрізняються, не дивлячись на те, що вони основані на одному принципі.

З першого погляду фразеологізм та слово не можуть мати нічого спільного, але це не так. Фразеологізм та слово характеризуються як певними відмінностями так і спільними рисами. [5]

Ми визначили такі спільні риси: фразеологізм і слово використовуються, як вільні комбінації слів, тобто їх не потрібно створювати знову, на відміну від

вільних комбінацій слів. Така тенденція може вказувати на те, що фразеологія може існувати як самостійний розділ мовознавства та філології. Фразеологізми і слово є двосторонніми рівнями мови: вони мають зміст, план визначення та спільну функціональну природу. Функціональна природа ідіоматичних виразів залежить від лексично-граматичного значення.

Також ми визначили такі відмінні риси: слова побудовані за словотворчими моделями при допомозі морфем та основ, а фразеологізми побудовані за граматичними моделями словосполучень і речень. Деякі вчені вважають, що фразеологізми належать до різних мовленевих рівнів. Фразеологізми належать до більш високого мовного рівню. Такої думки дотримуються не всі.

Семантична структура ідіоматичних одиниць викликає також багато запитань. Багато вчених дотримуються різної думки. Фразеологічне значення складніше ніж лексичне значення. Фразеологізми вживаються у реченні більш осібно, тобто у сталому вигляді, а слово вживається для того, щоб придати емоційно-експресивний характер. [21]

Є фразеологізми які можуть бути тотожні слову. Це ті фразеологізми які мають лексичну цілісність та всього одне значення, яке відомо всім та закріплено у розмовній мові. Не дивлячись на те, що вони є фразеологізмами – вони виражають одну річ, тобто такі фразеологізми формально можуть вважатися словом.

Також є ідіоматичні одиниці, які вважаються частково неподільними. Одно зі слів таких словосполучень завжди вживається у своєму прямому значенні. Структура словосполучення у цьому випадку зберігається завдяки тому, що лексичне значення розповсюджується на дві лексичні одиниці. [21]

Опираючись, на цю інформація можна довести, що слово і фразеологізм мають різну смислову структуру. Фразеологізми можна віднести до окремих мовленевих одиниць. Вони не мають спільних функцій зі словом і тому не

можуть бути його еквівалентом. Але чи може фразеологізм бути еквівалентом терміну?

Термінологічні словосполучення мають багато спільного із фразеологізмами, тому достатньо важливо встановити межі їхнього розмежування. Найскладніше розмежувати фразеологізми та складні терміни. Їх розмежування залежить від того який спосіб їхнього дослідження ми обрали.

Не має багато підстав для того щоб змішувати фразеологізми та складні терміни, але складні терміни можна порівняти зі стійкими словосполучення, бо складні терміни завжди використовуються у своєму сталому вигляді. [27]

Що стосується лінгвістичних особливостей фразеологізмів та складних термінів, то вони є однакові, але треба також враховувати їхні відмінні ознаки.

Процес їхнього утворення є різним. Багато термінів були утворенні науковцями для того, щоб дати стійку назву якому небудь значенню. Процес назв термінів регулюється у науковому середовищі. В основі назв термінів можуть лежати якісь явища або прізвища вчених, які відкрили це явище.

[29] Фразеологізми походять із народної творчості та з прадавніх частин і не мають конкретного автора. “Крилаті вирази” мають правила, але процес їхнього утворення ніким не регулюється. Для того, щоб фразеологізм став стійким потрібен певний проміжок часу.

Ідіоматичним виразам притаманна асиметрія між формою та змістом. Під час еволюційних змін багато знаків мовленнєвої системи зазнають змін та можуть набувати нові значення. [3]

Терміни завжди мають пряме значення, адже дати чітку назву конкретному явищу і є головною метою термінів. Багатозначності у термінів ніколи немає, оскільки термін завжди позначає щось конкретне. У термінів можуть бути присутніми синонімічні назви, але певні назви можуть зникати або виникати у процесі еволюції науки. Наприклад, аероплан-літак. Термінологічна

система відноситься до штучних систем, адже її регулюють люди і значення завжди співпадає з формою. [38]

Терміни відображають об'єктивну дійсність. Коли люди чують термін, то в їхньому уявленні повинні виникнути те, що термін відображує. Терміни не можуть мати стилістичної чи емоційно-експресивної ознаки. Бувають випадки коли якийсь термін може мати ознаки фразеологізму, наприклад: куряча сліпота, що означає, що людина погано бачить.

Основна функція фразеологізмів – це додавати до тексту або мови емоційно-експресивного забарвлення. Фразеологізми мають багатшу семантику та набагато більше емоційного забарвлення. Вони можуть характеризувати подію в різних аспектах та можуть мати більший синонімічний ряд. []

Основне місце, де ми зустрічаємо фразеологізми – це художні тексти та повсякденне мовлення. Також, фразеологізми часто зустрічаються у фольклорі. Терміни зустрічаються у науковій сфері; вони часто можуть функціонувати у наукових та у науково-популярних текстах. Фразеологізми та терміни можуть зустрічатися в інших сферах. [2]

Лексика має систему та певні підсистеми, які утворює словниковий склад. Зливання одних слів з іншими призводить до появи фразеологізмів та складних термінів. Фразеологізми та складні терміни мають спільну рису у діленні на системи та підсистеми. [5]

Фразеологізми та складні терміни не можна відносити до одного розділу лексикології. Не дивлячись на декілька спільних риси: сполученості компонентів, синонімічність, ми не змогли поставити складні терміни в один ряд із фразеологізмами.

Висновки до розділу I

Мова – найбільш цінний скарб кожного народу. Розуміючи мову, ми можемо зрозуміти культуру, душу, менталітет певного народу, а розуміючи фразеологізми, ми можемо більш детально дізнатися про історію розвитку мови, особливості, які були притаманні цій мові у давнину, але це ще не все, що дає нам знання та розуміння та знання фразеологізмів. Певну країну можна дослідити та зрозуміти за допомогою багатьох методів, але розуміння фразеологізмів дає нам повноцінну картину, яку можна розглядати з багатьох сторін. Фразеологізми мають давнє походження, тому вони містять у собі культуру та особливості прадавніх часів, що дає нам змогу прослідкувати за будовою та семантикою, яка могла використовуватися у ті часи.

Фразеологізми надають тексту або усному мовленню експресивно-емоційне забарвлення. Ідіоматичним виразам притаманні художні засоби виразності. Вони допомагають додавати виразність та мальовничість до тексту. Фразеологізми допомагають висловити думку іноді більш точніше, іноді більш влучно. Найчастіше фразеологізми зустрічаються у художніх текстах, усному мовленні та в фольклорі, адже, це основне джерело їхнього походження. Зазвичай фразеологізми не мають автора, на відмінну від “крилатих фраз”.

Виразальні засоби: інверсії, риторичні питання, алегорії та інші синтаксичні побудови допомагають додавати до мови виразність та емоційність.

Дослідження фразеологізмів у корейській та українській мовах почалося нещодавно, але вже привернуло увагу багатьох вчених. Вони досліджують

властивості та мовні знаки фразеологізмів. Було багато спроб створити власні класифікації фразеологізмів, але найбільш вдалою класифікацією вважається – Виноградова.

Ми розглянули стилістичну класифікацію фразеологізмів та визначили основні види ідіоматичних одиниць:

- Функціонально – стильові
- Розмовно – побутові
- Народнопоетичні
- Фольклорні

Ми дійшли до висновку, що стильова класифікація не має практичного характеру, адже, ця класифікація не може обійняти розмаїтий характер фразеологізмів.

Також, у цьому розділі ми намагалися відмежувати такі терміни як “фразеологізм”, “слово”, “складні терміни”. Ми виділили їхні основні відмінності та дійшли до висновку, що ці три терміни не можуть бути тотожні, не дивлячись, на декілька спільних ознак: синонімічність та інше.

Проаналізувавши фразеологічні одиниці, ми зробили висновки, що у багатьох мовах поява фразеологічних одиниць вмотивована історичними подіями, культурними реаліями, географічним положенням, релігією, міфічними героями та іншими факторами. Найчастіше у корейській мові з’являється образ природи. У процесі еволюції фразеологізмів їхнє значення могло змінюватися, а деякі частини могли зникати, але такий процес і дав так багато варіантів для трактування фразеологізмів.

Фразеологізми – це безумовно один із найцікавіших розділів мовознавства та лексикології. Вивчення фразеологізмів з кожним роком привертає все більше і більше уваги. У цій сфері є багато того, що вартує дослідження, адже фразеологізми – це безцінний скарб кожної мови.

РОЗДІЛ II. ПРОБЛЕМАТИКА ПЕРЕКЛАДУ КОРЕЙСЬКИХ ІДІОМ

2.1 Поняття адекватності та еквівалентності перекладу

Людське спілкування – це важливий фактор життєдіяльності усього людства, а розуміння закономірностей спілкування людей на різних мовах – має велике значення.

Переклад – це заміна тексту мовою оригіналу на еквівалентний текст, написаний мовою перекладу. Переклад – це збереження суті та єдності тексту із збереженням стилістичних особливостей, ідейного змісту та його своєрідності. Коли у тексті збережені всі ці фактори – це означає, що перекладач досяг адекватності перекладу.

Головна задача та ціль любого перекладу полягає у повній заміні тексту оригіналу перекладом, але деякі моменти у текстах буває важко перекласти через невідповідність мовних елементів, стилістичних особливостей зробити повну відповідність тексту оригіналу іноді стає неможливо. Вчений В. Балахтар вважав, що термін “переклад” – це відтворення оригіналу засобами іншої мови, крім того у тексті повинна бути збережена єдність змісту та форми.

Французький вчений, гуманіст та поет Е. Доле визначив основні принципи, яких повинен дотримуватися перекладач: [9]

- Перекладач повинен досконало володіти двома мовами перекладу
- Переклад тексту не повинен бути дослівним

- Застосовувати “загальноживані форми мовлення”
- Перекладач повинен передати ті емоції та враження, які у текст заклад його автор
- Перекладач повинен розуміти суть тексту та автора тексту, який він перекладає

Також основні принципи перекладу тексту висунув англійський дослідник та вчений А.Тайлер:

- Переклад тексту повинен бути доступним для читача;
- Манера та стилістичні прийоми повинні бути такими ж самими, як у оригіналі;
- Перекладу потрібно відтворювати оригінал;

Не дивлячись на те, що ці принципи сьогодні стали «стандартними» для перекладознавства і на те, що сьогодні вони відомі усім перекладачам – вони не втратили своєї значимості.

Адекватність перекладу – це повна передача змісту оригінального тексту та повне збереження його стилістичних особливостей. Багато вчених вважають, що переклад тексту не може повністю відтворювати оригінал тексту. Цієї думки дотримувалися такі вчені: Ю.Найда та Л.С. Бархударов. Ю.Найда вважала, що намагаючись досягти адекватності перекладу можна повністю змінити суть та зміст оригіналу тексту. [5]

Також потрібно зазначити, що між термінами “адекватність” та “еквівалентність” перекладу тексту є певна різниця. Адекватний переклад – це більш вільний переклад. Він включає у собі: відтворення змісту і не порушує при цьому норм, текст є чітким та в ньому немає ніяких перекручень. Основні принципи адекватності перекладу:

- Принцип передачі семантичної інформації
- Принцип передачі емоційно-оціночної інформації
- Принцип передачі експресивної інформації

- Принцип передачі естетичної інформації

Адекватність та еквівалентність перекладу тексту – це дві центральні та найскладніші проблеми перекладацької теорії. Багато вчених розглядали еквівалентність та адекватність перекладу, як центральні проблеми у багатьох своїх наукових працях. Це зумовлено тим, що по досягненню адекватності перекладу можна судити наскільки добре перекладач виконав свою роботу. [2]

Для того, щоб досягнути адекватності перекладу перекладачу потрібно дотримуватися деяких певних правил: потрібно чітко передати семантичну структуру тексту. Якщо семантична структура передана чітко, то у результаті ми отримаємо адекватний смисловий зміст. Потрібно чітко та точно підбирати слова та виражати експресивні емоції, слід зазначити, що у деяких мовах слова за їхнім емоційно-експресивним значенням співпадають. Потрібно встановлювати відповідники. Для того, щоб передати чітко мовний засіб на іншу мову – ми повинні визначити, яку роль та функцію відіграє такий же мовний засіб, але на мові оригіналу.

Усім мовам притаманна різна граматична структура. Тому при перекладі основна задача перекладача знайти ті граматичні засоби, які б виконували однакову функції в обох текстах. Також у більшості випадків мови мають різну семантичну структуру, тому перекладач повинен влучно та правильно підбирати слова.

Багато людей розуміють термін «адекватність» дослівно. Найперші наші асоціації, які виникають із цим словом «нормальний», «такий як і всі». Сьогодні термін «адекватність» прийнято уникати і замість нього використовують термін «еквівалентність». Між термінами «адекватність» та «еквівалентність» майже немає різниці. В обох випадках під цими термінами розуміють тотожність та еквівалентність тексту. [5]

Існує декілька типів еквівалентності перекладу:

- Формальна еквівалентність перекладу
- Динамічна еквівалентність перекладу

Формальна еквівалентність означає, що перекладач хоче максимально близько передати основне повідомлення, яке закладено у оригінальному тексті. У такому випадку перекладач передає максимально точно загальну структуру, використовує максимально точні мовні засоби та складові елементи.

Динамічна еквівалентність перекладу означає, що перекладач хоче викликати та утворити такий зв'язок, який склався між ним та текстом. Перекладач намагається викликати у читача такі ж самі емоції, які були у нього під час читання тексту. [23]

Динамічній еквівалентності перекладу притаманна природна легкість та свобода. Читаючи текст, читач не повинен виходити за межі власного культурного контексту, тому мовні засоби відбираються з прискіпливістю.

Адекватність відтворює стилістичні та експресивні функції у тексті, а еквівалентність потрібна для того, щоб відтворювалася міжмовна комунікація. Адекватність та еквівалентність – це майже еталон перекладу тексту, який буває надзвичайно тяжко досягти. [23]

Розглянемо декілька прикладів та проаналізуємо переклад у якому була досягнена «адекватність» та у якому її не було досягнуто:

- 옷이 날개다 одежа – це крила, це дослівний переклад, у якому не було досягнуто, правильний переклад був би: зустрічають по одягу
- 제 눈에 안경이다 твої очі – це окуляри, адекватність перекладу не було досягнуто; правильний переклад: краса в очах того хто дивиться

2.2 Труднощі перекладу корейських ідіом

Перекладання фразеологічних одиниць викликає багато труднощів. Насамперед виникають культурні труднощі. Фразеологічні вислови сильно

вкоренилися у культуру мовлення кожного народу. Дуже часто фразеологічні вислови відсилають нас у минуле, містять у собі традиції або певні елементи з фольклору. При перекладі ідіом потрібно дотримуватися цих особливостей для того, щоб правильно перекласти ідіоми. Фразеологізми або ідіоми – це неподільні вирази. Вони характеризуються:

- Структурною єдністю
- Сталістю складу
- Смыслову сталістю

Кожна мова має власну граматичну та семантичну структури. Часто мови мають суттєві розбіжності, що і робить переклад фразеологічних одиниць складним, адже, фразеологізми показують національний характер кожного народу. Основна задача перекладача, який стикається із фразеологічними виразами, це правильно їх виділити та дати ідіоматичним виразам переклад, який буде зрозумілий читачу переклада.

Як ми зазначили вище: фразеологізми відображають національний характер. Кожен народ має свої національні символи та компоненти у фразеологізмах. Ці символи та компоненти можуть бути незрозумілі для іншого народу. У такому випадку краще підібрати україномовний аналог.

Ми розглянули п'ять прикладів корейських фразеологізмів: **입이 가볍다**.

Якщо перекладати його дослівно, то вийде «легкий рот». Значення цього фразеологізму може бути не до кінця зрозумілим для україномовної людини. Цей фразеологізм використовується у значенні «балакуча людина», «людина, яка легко розкажує секрети», «любить пліткувати». Найбільш адекватний переклад цього фразеологізму на українську мову «язиката Хвеська». Лексичний склад та образ відрізняються від тих, які присутні у корейському фразеологізми. Образ «язикатої Хвеськи» повністю зрозумілий для україномовної людини, бо цей образ походить із української народної творчості.

Другий приклад: 국수를 먹다. Буквальний переклад цього фразеологізму “їсти лапшу”. Образ та значення корейського фразеологізму буде взагалі незрозумілий для україномовної людини і скоріш за все ми зрозуміємо цей фразеологізм буквально і не вкладемо у нього підтекст, який вкладають у цей фразеологізм корейці. Значення цього фразеологізму: виходити заміж. Для перекладу цієї ідіоми краще за все використовувати описовий метод перекладу.

Третій приклад: 비행기를 태우다. У цьому прикладі ми теж можемо бачити суттєву відмінність між сприйняттям фразеологізмів. Дослівно цей ідіоматичний вираз перекладається як “спалювати літак”, але його використовують, коли хочуть когось похвалити. Для цього фразеологізму ми підібрали україномовний аналог “співати дифірамби” – це зрозумілий вираз для україномовної людини, бо якщо 비행기를 태우다 перекладати дослівно, то не можна досягнути адекватності перекладу і передати сенс цієї ідіоматично одиниці.

Четвертий приклад: 파김치가 되다. У цій фразеологічній одиниці закладені культурні особливості корейського народу. Буквальний переклад – це “ставати кімчі з зеленим луком”. Кімчі – це національна корейська страва. Для будь-якої людини, яка не знайома з особливостями корейської культури, ця ідіоматична одиниця буде незрозумілою. Тут можна застосувати описовий метод перекладу, але тоді потрібно пояснити, що таке кімчі, тому ми підібрали україномовний аналог “не чути ні рук ні ніг”.

П'ятий приклад: 배가 아프다. Дослівно цей вираз перекладається “болить живіт”, не знаючи значення, україномовна людина буде сприймати цей вислів буквально. Його значення “заздрити”. Найближчий україномовний аналог – це вираз “очі завидющі”, але у цьому випадку можна використати описовий метод перекладу і значення цього виразу залишиться зрозумілим.

Іноді люди можуть отримувати хибне враження від перекладеного фразеологізму. Фразеологізми не можна перекладати буквально, бо як ми зазначили вище: фразеологізми – це сталі вирази; їх трудно розуміти без розуміння контексту та умов, у яких вони виникали.

Перекладати фразеологізми дослівно не можна, бо при перекладі корейських фразеологізмів перекладач може стикнутися з тим, що фразеологізм втратить свій сенс та буде абсолютно незрозумілим читачу. Розглянемо приклад: «고래 싸움에 새우등 터진다», дослівно це прислів'я можна перекласти як “поки кити деруться, спина креветки зламана”, але значення цього прислів'я “отримати поранення або травму від більш сильної людини”. Це прислів'я відсилає нас до культурних особливостей Кореї.

Корейські прислів'я пов'язані з корейською культурою та повсякденним життям, тому іноді можна зробити культурні корективи та використовувати “прислів'я - аналоги”, щоб носій іншої мови краще зрозумів контекст.

Найскладніше перекладати образні фразеологізми. У них закладено багато експресивно-стилістичних відтінків. Перекладачу потрібно передати не тільки суть, але й емоційний характер, який закладений у фразеологічний вираз. Переклад складний тим, що не всі можуть розпізнати такий фразеологічний вираз і зрозуміти його як вільну сполуку слів. У корейській мові до таких фразеологізмів відносяться: 배가 아프다 (заздрити), 금강산도 식후경 (ти можеш насолоджуватися горою Кімган тільки після їжі), 원숭이도 나무에서 떨어진다, 얼굴이 두껍다 (навіть мавпи падають з дерев). Всі ці словосполучення виглядають як вільні словосполучки слів, їх можна сприймати буквально, але це фразеологізми і перекладач повинен дати зрозуміти своєму читачу, що це саме фразеологізм.

Перекладач повинен вміти аналізувати фразеологічні символи, семантичну та граматичну структури та функції різних мов.

Довгий час філологічна наука досліджує питання універсального взаємозв'язку, який закріплений у ідіоматичних виразах. Досліджуючи та порівнюючи фразеологічні вирази інших народів, ми можемо зрозуміти не тільки ідіоетнічні риси конкретної нації, але також їхній світогляд та поняття глибинних процесів. Можна зрозуміти їхні настанови та мудрість народу, які вони закодували у фразеологізми.

Щоб подолати труднощі при перекладі корейських фразеологізмів – потрібно добре розумітися на корейській мові та культурі. Переклад повинен бути зрозумілим, точним та гнучким

2.3. Способи перекладу корейських ідіом

Переклад прислів'їв важка та кропітка праця. Над цим питанням працювало багато відомих вчених: для того, щоб адекватно перекласти фразеологізм – перекладачу потрібно враховувати багато нюансів: національно-етнічний, емоційний та образний компонент. У корейській мові існує чимала кількість фразеологічних висловів і не всі фразеологізми можливо перекласти на українську мову, тому ми проаналізували п'ять способів перекладу ідіоматичних виразів.

Перший спосіб: дослівний переклад. При використанні дослівного перекладу, всі фразеологічні вислови повинні перекладатися дослівно. Цей спосіб не є прийнятним способом перекладу адже прислів'я можуть втрачати свій сенс. Використовуючи цей спосіб потрібно звертати увагу на культурний контекст. Розглянемо приклади дослівного перекладу корейських прислів'їв:

- «고래 싸움에 새우등 터진다.» (коли кити деруться спина креветок страждають)
- «발 없는 말이 천 리를 간다.» (слово без ніг може пройти тисячу лі)
- «손발이 오그라들다.» (руки і ноги скорочені)

- «고생 끝에 낙이 온다». (після труднощів приходить щастя)
- «발이 넓다». (широка нога)

Всі фразеологізми, які були перекладені дослівним перекладом – втратили сенс. Насамперед це відбувається через відмінність українського та корейського культурного контексту. Дослівний переклад для перекладу фразеологізмів краще не використовувати.

Другий спосіб: підбір україномовного аналогу для корейського фразеологізму або прислів'я. Аналогічні прислів'я мають однакове значення, але вони базуються на різних образах. Для того, щоб перекладати цим способом потрібно володіти добре не тільки корейськими прислів'ями, але також і українськими прислів'ями. У деяких випадках україномовне прислів'я можна трішки змінити для того, щоб передати значення. Український та корейський народи не мають багато спільних фразеологічних виразів – це відбувається через різний світогляд та культуру. Розглянемо приклади корейських фразеологізмів та їхніх україномовних аналогів:

- «가는 말이 고와야 오는 말이 곱다». (дідька посій – дідько й уродить)
- «고생 끝에 낙이 온다». (без муки нема науки)
- «고래 싸움에 새우등 터진다». (що кулак, то ще не право)
- «제 눈으로 직접 보아야 믿는다». (життя прожити не поле перейти)

Не у всіх випадках українські аналоги корейських прислів'їв можуть точно передати культурні особливості корейських прислів'їв, але дані українські аналоги точно передають ідею та сенс корейських фразеологічних висловів. Передати ідею фразеологізму – це і є головна задача перекладача. Проте не завжди саме цей спосіб може допомогти зробити якісний переклад. Насамперед

він може “локалізувати” переклад адже у фразеологізмах закодована культура певного народу. Наприклад, в українській мові є прислів’я “Язык до Києва доведе”, воно означає, що людина, використовуючи комунікаційні навички, зможе досягти своєї мети. Корейцю не буде зрозумілим значення цього прислів’я, тому цей фразеологізм не треба дослівно перекладати, а краще використати корейський аналог: **입은 비뚛어져도 말은 바로 해라.**

Третій спосіб: перефразування або метод описового перекладу. Замість того щоб, дослівно перекладати фразеологізм, можна перефразувати його або описати його іншими словами. Перефразовані фразеологізми виражають таку ж саму думку як і оригінальні. Цей спосіб треба використовувати, якщо фразеологізм неможливо перекласти дослівно і до нього не можна підібрати україномовний аналог. Вчений Р.П. Зорівчак вважав, що це досить добрий спосіб перекладання фразеологізмів адже це допомагає зберегти національний колорит та національну специфіку. При використанні цього способу, важливо не відходити далеко від істинного сенсу оригінального фразеологізму адже можна повністю змінити думку автора і втрутитися в оригінальний текст. Розглянемо декілька прикладів перефразованих фразеологізмів:

- «누워서 떡 먹기» (це буде легко)
- «길고 짧은건 대봐야 알지» (робити передчасні висновки)
- «가는 날이 장날» (коли ти до чогось готуєшся, то завжди є можливість це зробити)
- «발이 넓다» (у когось є багато контактів)
- «고생 끝에 낙이 온다» (Важка робота та наполегливість ведуть до успіху)

Четвертий спосіб: підбір україномовного аналогу. Перекладач знаходить фразеологічний вислів, який не є повним аналогом оригінального

фразеологізму та не відповідає йому за значенням, але який може передати сенс оригінального прислів'я у певному контексті.

П'ятий спосіб: підбір повного україномовного еквіваленту. Підібрати еквівалентне прислів'я для корейського прислів'я – задача надто складна. У корейській та українських мовах майже немає аналогічних прислів'їв. Насамперед це склалося через те, що Корея та Україна географічно далекі одна від одної, тому і культури занадто далекі і сильно відрізняються. Чим ближче країни одна до одної тим ближче їх культури.

Вибір конкретного способу завжди залежить від перекладача та від особливостей ідіоматичних виразів. Задача перекладача: правильно передати значення, виразність та емоційний образ.

2.4 Перекладацькі трансформації при перекладі корейських прислів'їв

Перекладацькі трансформації – це до кінця не вивчена проблема перекладацької справи. Перекладацькі трансформації – це перероблення елементів оригінального тексту для того, щоб досягнути адекватності перекладу. Перекладацькі трансформації слід використовувати тоді, коли є суттєва відмінність між цільовою мовою та мовою перекладу. Перекладацькі трансформації – це суттєві зміни у тексті.

Одна з основних задач перекладача – це досягти адекватності перекладу, для того, щоб досягти цієї мети перекладач повинен застосувати перекладацькі трансформації.

Трансформації один із способів логічного мислення, за допомогою певного набору слів – ми можемо пояснити значення незрозумілого іншомовного слова, якого немає у наших культурних реаліях, читачу.

Відокремлюється декілька видів перекладацьких трансформацій:

- Лексичні

- Граматичні
- Лексично – граматичні

Наші вчені були першими, хто вивів термін «перекладацькі трансформації» та дав їхню чітку класифікацію. У зарубіжних вчених такого не зустрічається, хоча іноді у них зустрічаються принципи на які варто опиратися, використовуючи перекладацькі трансформації.

У даному розділі ми розглянемо трансформації змішаного типу. Це такі трансформації, які застосовуються одночасно: змінюється граматична структура, одне слово замінюється на інше, застосовуються синтаксичні зміни.

Ми роздивились приклади корейських фразеологічних висловів та проаналізували, як змінюються корейські фразеологічні одиниці у яких є слова, яким важко знайти україномовний аналог

Ми розглянули сім корейський фразеологізмів. На даний момент не існує офіційно укладеного словника з корейськими фразеологічними одиницями, тому у таблиці є три стовпчики:

- Корейське прислів'я
- Український аналог
- Описовий переклад фразеологізму

У першій таблиці прислів'я у яких використовується слово 떡:

Корейське прислів'я	Українській аналог	Описовий переклад фразеологізму
남의 떡이 더 커보인다		У сусіда буде (завжди) щось краще

그림의 떡		(Щось) бажаєш, але не можеш досягти
-------	--	-------------------------------------

Тток – це національна корейська страва: маленький пиріжечок зроблений із клейкого рисового тіста. У корейській культурі тток асоціюється з щастям та вдачею. Якщо перекласти ці два прислів'я дослівно, то вони не будуть зрозумілими україномовній людині, томи ми застосували перекладацькі трансформації: лексично-граматичні

У наступній таблиці ми розмістили прислів'я, де використовуються корейські культурні особливості, які складно перекласти на українську мову:

Корейське прислів'я	Український аналог	Описовий переклад фразеологізму
금강산도 식후경		Ти не можеш насолоджуватися чимось, якщо ти голодний
식은 죽 먹기	Раз плюнути	Якась справа дуже легка і її просто зробити

Чук (кор. 죽) – це блюдо корейської кухні, зазвичай це рисова каша, але вона також може готуватися з грибів та квасолі. Її приготування дуже легке, саме з цього і пішло прислів'я 식은 죽 먹기 (їсти холодну кашу), тобто щось легко зробити.

Далі ми підібрали прислів'я в яких не потрібна перекладацька трансформація, тобто у них є україномовний аналог:

Корейське прислів'я	Український аналог	Описовий переклад фразеологізму
꿩 먹고 알 먹고	Убити двох зайців	
서울에서 김서방 찾기	Шукати голку в копиці сіна	
김치국부터 마시지 마	Восени і курчата курми будуть	

Як можна побачити із цих таблиць: не всім корейським ідіоматичним виразам можливо підібрати аналог, тому потрібно застосовувати перекладацькі трансформації.

Висновки до розділу II

Перекладач мабуть одна з найдавніших та одна з найважливіших професій у світі. Без перекладача людям було б важко зрозуміти один одного та знайти спільну мову.

Людське спілкування є одним з головних моментів життєдіяльності людини. Важко уявити наш світ без людського спілкування та без розуміння одне одного.

Для того, щоб люди могли розуміти один одного краще – потрібно, щоб текст був зрозумілим представникам двох різних культур. Саме тому перекладачу потрібно вміти адаптувати текст так, щоб він був зрозумілим багатьом культурам одночасно.

Переклад тексту повинен зберігати суть та емоційно-експресивні засоби, які використовував автор тексту – це називається «адекватність перекладу». Досягти адекватності перекладу досить складно; потрібно слідувати деяким правилам, які визначили видатні вчені, наприклад, Е. Доле, серед них є такі правила як:

- Ідеальне володіння двома мовами
- Переклад тексту повинен бути легким для читання
- Переклад повинен відтворювати оригінал
- Емоційно-експресивні засоби повинні бути збереженні
- Манери та стилістичні прийоми потрібно також зберігати
- Чітко підбирати слова
- Чітко передавати семантичну структуру

Не всі вчені, які займалися проблематикою еквівалентності перекладу, вважали, що переклад може відтворювати оригінал. Наприклад, Ю.Найда вважали, що при спробі зробити еквівалентний переклад – можна повністю змінити оригінал тексту та смисл тексту, що призведе до хибного враження, яке читач отримає при читанні тексту.

Сьогодні прийнято заміняти термін «адекватність» та замість нього використовувати термін «еквівалентність». Не дивлячись на це, між цими двома термінами майже немає різниці.

Існує два види «еквівалентності» перекладу:

- Формальна еквівалентність
- Динамічна еквівалентність

Для того, щоб грамотно перекласти корейські ідіоматичні вирази потрібно не тільки опанувати та володіти навичками адекватності перекладу, але й розуміти, які труднощі чекають на перекладача, коли він збирається перекладати корейські ідіоми.

Перша трудність, яка очікує на перекладача: географічна віддаленість Кореї та України, що означає, що корейська та українська культура досить віддалені одна від одної і в нас майже немає схожих культурних образів та символів, наші культури базуються на різних культурних елементах.

Друга трудність: фразеологізми – це завжди стійкі словосполучення, які не можуть бути розірвані. Не завжди словосполучення, які є в корейській мові є і в українській. Якщо перекладати корейські ідіоми на українську мову дослівно, то навряд чи читач зрозуміє її суть. Та для того, щоб зробити «адекватний переклад» фразеологізму потрібно добре розумітися на українській та корейській мовах. Перекладач повинен добре вміти аналізувати ідіома на двох мовах.

Потрібно не тільки добре орієнтуватися у фразеологічних виразах двох мов, аналізувати їх, але й знати способи перекладу ідіом. Існує декілька способів перекладу ідіом:

- Дослівний переклад фразеологізмів
- Підбір аналога фразеологізмам
- Перефразування фразеологізмів або метод описового перекладу
- Зміни у контексті
- Підбір повного еквіваленту

Не дивлячись на те, що існують способи перекладу ідіоматичних виразів, перекладати їх все ще складна задача. Найпоширеніші варіанти: метод описового перекладу та підбір аналога фразеологізму.

Метод описового перекладу допомагає зберегти національний колорит при перекладі фразеологізму. Його застосовують тоді, коли неможливо підібрати аналог та не хочеться «псувати» текст недоречним україномовним аналогом. Спосіб підходить для тих фразеологізмів, у яких є культурні елементи, які зрозумілі тільки певному народу, наприклад, географічні назви або національні страви.

Підбір аналогу підходить у тому випадку, коли у двох мовах є близькі за значенням, сенсом та елементами фразеологізму. Цей спосіб досить добре працює, коли культури географічно не віддалені одна від одної і у них є спільні історичні та інші аспекти.

Аналізуючи ці способи, ми прийшли до висновку, що підбір аналогу та метод описового перекладу є найкращими способами. Перекладач повинен не тільки «правильно» перекласти фразеологізм, але й зуміти зберегти «адекватність» тексту, тому так важливо уважно перекладати фразеологізми, щоб не «зіпсувати» сенс тексту.

Ми проаналізували фразеологізми та зробили порівняльну характеристику фразеологізмів, де ми застосовували метод перекладацькі трансформації або метод перефразування фразеологізмів. За можливістю ми намагалися підібрати еквівалент або аналог.

Ми зробили висновок, що корейським фразеологізмам складно підібрати україномовний аналог та краще їх перефразувати.

Отже, основна та головна задача перекладача досягнути адекватності перекладу. Адекватним перекладом вважається той переклад, що відтворює єдність та зміст та дає читачу адекватно та чітко зрозуміти думку автора. Для того, щоб відтворювати фразеологізму потрібно їх проаналізувати та підібрати метод який допоможе їх перекласти «адекватно»

Загальні висновки

Мова – це головний скарб та надбання кожного народу. У кожної людини її світосприйняття насамперед базується на мові та культурі того народу, у якому вона виросла. Кожна людина має «стереотипи» сприйняття через які вона бачить цей світ, тому професія перекладача така важлива, бо люди повинні один одного розуміти, а перекладач повинен знайти спосіб порозуміння.

У вступі було обґрунтовано актуальність теми, об'єкт дослідження, предмет дослідження, мету дослідження, наукову новизну та теоретичну цінність.

Об'єктом дослідження стали ідіоматичні одиниці корейської мови. Актуальність теми полягає у тому, що зараз недостатньо україномовних джерел, які б інформували про те, як правильно перекладати корейські ідіоматичні одиниці. Предметом дослідження стали труднощі перекладу, які виникають перед перекладачем під час перекладання корейських ідіом. Метою було описати та схарактеризувати основні труднощі, а наукова новизна та теоретична значущість полягають у тому, щоб в україномовному мовознавстві стало більше джерел і допомагали б українським перекладачам поринути у цю

тему. Також у вступі ми зазначили завдання, які ми повинні були досягти та також ми описали, що таке фразеологізми.

У першому розділі, який називається «Основні характеристики ідіоматичних одиниць» ми описали основні характеристики та визначили основні види фразеологізмів.

Фразеологізми – це стійкі словосполучення, які не можна розділяти. Суть та сенс фразеологізму завжди зрозумілі носію мови, але вони можуть бути незрозумілими для людини з іншої країни.

Фразеологізми почали досліджувати досить давно, але наука «фразеологія» з'явилася нещодавно. Перші фразеологізми почали досліджувати у Європі. Спочатку у Франції, а потім в Іспанії.

Видатний український вчений О. О. Потебня. Він перший задумався про знаковий характер фразеологізмів.

Один з найбільших вкладів у розвиток фразеології внес вчений В.Виноградов. Він був засновником семантичної класифікації.

Потім над семантичною системою працювало багато відомих вчених, наприклад, Н. Амосов, він розробив критичні зауваження до семантичної таблиці Виноградова та вважав, що у Виноградова немає об'єктивних ознак. Амосов вважав, що Виноградов заснував свою таблицю на своїх судженнях.

Дослідження корейських фразеологізмів почалося досить давно, Перші збірки корейських фразеологізмів почалися ще у середньовіччі. Зараз у корейців є більше десяти синонімів для позначення слова «фразеологізм». Корейці мають два напрямки розуміння фразеологізмів:

- Широке
- Вузьке

Фразеологізми поділяються на декілька груп: фразеологізми китайського походження, соматичні та питома корейські фразеологізми.

Всі корейські фразеологізми з'явилися із початком фольклору, всі прислів'я передавалися із покоління в покоління.

Сьогодні не існує єдиного погляду на фразеологічну стилістику. Сьогодні є не так багато джерел, які б розповідали про загальні для всіх мов стилістичні особливості, тому дуже важливо зробити таку роботу.

Г. Іжакевич поділяє фразеологізми на декілька категорій:

- Застарілі
- Загальноновживані
- Нові

Він також вважає, що за цією класифікацією можна зрозуміти природу фразеологізму та коли його потрібно вживати.

Вчений Б. Ларін був першим, хто характеризував фразеологічні вирази за їхньою історичною еволюцією. Він вважав, що на історичний розвиток вказують:

- Втрата реалії
- Метафоризація
- Та вживання фразеологізму в іншому контексті

Класифікація Е. Різеля є найбільш успішною та популярною. Вона розділяє фразеологізми на декілька груп:

- Субстантивні
- Прислівникові
- Дієслівні та інші

Фразеологізми, тобто стійкі словосполучення класифікувати важко, але прислів'я та приказки досить легко. Вчений Авскен'єв вважав, що фразеологізми можуть бути тотожним поняттям до слова, бо в них присутні однакові характеристики.

Фразеологізми можуть змінюватися, як внутрішньо так і зовнішньо. Зовнішні зміни змінюють морфологію фразеологізму, а внутрішні – значення.

Багато уваги приділяють авторським словосполученням, тобто словосполученням, які придумала конкретна людина. Фразеологізм, який створила людина може вважатися повноцінним фразеологізмом тільки тоді, коли він підходить під певні критерії.

Але чим відрізняються фразеологізм, слово і термін? У фразеологізма та слова є спільні риси:

- Використовуються, як вільні комбінації слів
- Вони мають зміст та план
- Вони мають однакову функціональну природу

Є неподільні ідіоматичні фразеологізми. Одне зі слів, які входять до складу фразеологізму завжди вживаються у своєму прямому значенні. Так як в цих словосполученнях збережена структура фразеологізму, то їх можна вважати фразеологізмами.

Ще немає чіткої різниці між словосполученнями (фразеологізмами) та складними словосполученнями. Вважається, що процес їхнього походження є різним. Складні терміни придумали науковці для того, щоб дати чітку назву різним науковим процесам, а фразеологізми походять із народної творчості.

Складні терміни завжди використовуються у своєму прямому значенні, у той час як фразеологізми мають асиметрію між формою та змістом, це означає, що часто фразеологізми використовуються не у своєму прямому значенні. Фразеологізми потрібні для того, щоб додати у текст експресивності, а складні терміни для того, щоб називати наукові назви конкретною назвою.

Не дивлячись на спільні риси, фразеологізми та складні словосполучення не можна віднести до одного розділу лексикології.

У другому розділі, який називається «проблематика корейських ідіом» ми роздивилися практичні моменти та проаналізували труднощі, які виникають перед перекладачем на практиці.

У першому розділі ми роздивилися поняття еквівалентності та адекватності перекладу. Проаналізували терміни «адекватність» та «еквівалентність». Ми виписали правила, яких повинен дотримуватися перекладач, для того, щоб правильно перекласти фразеологізми. Серед цих правил є наступні:

- Перекладач повинен досконало володіти двома мовами
- Орієнтуватися у фразеологізмах цільової мови та мови перекладу
- Переклад тексту повинен бути легким для читання

Також ми роздивилися різні варіанти підбору україномовного аналога та еквівалентів для корейських фразеологізмів. Ми проаналізували, який із способів найдієвіший для перекладу.

Ми проаналізували основні труднощі та розглянули фразеологізми, які не співпадають по культурним елементом, до яких не можна підібрати україномовний аналог та сенс яких може бути хибно зрозумілим для україномовної людини. Ми прийшли до висновку, що якщо культурний контекст різниця – ми повинні застосовувати метод описового перекладу.

Ми роздивилися корейські фразеологізми із специфічними корейськими культурними явищами та підсумували, що найкращий спосіб для їхнього перекладу – це метод описового перекладу.

Ми прийшли до висновку, що всі фразеологізми найкраще перекладати методом описового перекладу або методом підбора аналога, але якщо аналог не псує текст та думку автора. Фразеологізми завжди відображують культурний та

історичний розвиток народу і часто через різність культур один народ може не розуміти інший, тому дуже важливо правильно вміти перекладати фразеологізми.

Ця робота повинна допомогти перекладачам розібратися в основних труднощах та способах перекладу корейських фразеологізмів.

Список використаних джерел:

1. "Наукова думка", 1989. – 552 с.
2. Авксентьев Л. Сучасна українська мова. Фразеологія / Л. Авксентьев., 1983. – 137 с.
3. Аліференко М. Ф. Проблема фразеологічного рівня мови / М. Ф. Аліференко., 1984. – 47 с. – (5).
4. Аліференко М. Ф. Теоретичні питання фразеології / М. Ф. Аліференко. – Харків: Вища школа, 1987. – 136 с.
5. Баран Я. Теоретичні основи фразеології / Я. Баран, М. Зимомря. – Ужгород, 1999. – 176 с. – (Наукове видання). – (1).
6. *Баранцев К. Т.* Англійські прислів'я та приказки / К. Т. Баранцев. – К. : Радянська школа, 1973. – 176 с.
7. Безпаленко А.М. Принцип суміжності в мові. Слово у дзеркалі гештальттеорії. - К.: Київський університет, 2009. - 423 с.
8. Білоноженко В. М. Функціонування та лексикографічна розробка корейських фразеологізмів / Віра Максимівна Білоноженко, Ірина Святославівна Гнатюк. К. : Наукова думка, 1984. – 156 с
9. Бодик О. П. Сучасна українська літературна мова. Лексикологія. Фразеологія. Лексикографія / О. П. Бодик, Т. М. Рудакова. – Київ: Центр учбової літератури, 2011. – 413 с.

10. Вак. Ф.О «Семантичні — тематичні групи соматичної фразеології»
соматической фразеологии в современном эстонском литературном языке,
1964. — 241с.
11. Видавництво "Аконіт", 2006. — 864 с. Видавництво "Аконіт", 2006. — 928 с.
12. Видавництво "Аконіт", 2006. — 928 с.
13. Вісник київського національного університету імені Тараса Шевченка. —
2005. — №1728. — С. 52.
14. Галич О. Теорія літератури : підруч. для студ. філол. спец. вищ. навч. закл. /
О. Галич, В. Назарець, Є. Васильєв. — К. : Либідь, 2001. — с. 488.
15. Гальперин И.Р. Стилїстика англїйської мови / И.Р. Гальперин.
16. Гінка Б. І. Лексикологія німецької мови / Богдан Іванович Гінка. — Тернопіль:
Навчальна книга - Богдан. — 419 с. — (4).
17. Давиденко О.В. Класифікація корейських прислів'їв і приказок за типами
паремії // Вісник Київського національного університету імені Тараса
Шевченка. Східні мови та літератури. — К.: ВПЦ «Київський університет»,
2004. — № 9. — С. 8-10.
18. Драгунов А.А., Драгунова Е.Н. Структура складу в корейській мові //
Радянське сходознавство. — 1955. — № 1.
19. Етимологічний словник української мови у семи томах. Том III / [укл.
Р.В.Болдирев та ін.]. — Київ: Видавництво
20. Жила В. Фразеологічні одиниці та прислів'я як об'єкт лінгвістичних
досліджень у корейській мові / Вікторія Жила. // Вісник Львівського
університету. — 2011. — №2078. — С. 217–224.
21. Жуйкова М.В. Образна основа фразеологізмів і фреймове моделювання.
*Матеріали Междунар. науч. конф. «Славянская фразеология в синхронии и
диахронии»*
22. Кабаченко І.Л. Екстралінгвістичні проблеми перекладу — підходи та
вирішення // Актуальні проблеми науково-технічного перекладу / Л.М.
Деркач (відп. ред.); Національний гірничий ун-т. Інститут економіки.
Кафедра психології менеджменту та мовної підготовки. — Д.: Видавництво
НГУ, 2005. - 110 с.
23. Кияк Т.Р., Науменко А.М., Огуй О.Д. Теорія і практика перекладу. —
Вінниця: Нова книга, 2006. — 592 с.
24. Кім Володимир (Ёнг Тхек). Корейські приказки с. 26
25. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. — Київ: Юніверс, 2003. — 280 с.
26. Корейська цивілізація Малявін М.А.. Видавництво "Мураха", 2000 р.
27. Корнієнко Л. М. Українська фразеографія другої половини ХХ - початку
ХХІ століть: тлумачні та перекладні словники : дис. канд. філ. наук : 035 /
Корнієнко Лариса Миколаївна — Київ, 2017. — 216 с.
28. Лучік А. А. Про плінність лінгвістичної традиції / Алла Анатоліївна Лучік //
Магістеріум НаУКМА. — Вип. 43 : Мовознавчі студії / відп. ред. В. В. Лучік.
— К. : Видавничо-поліграфічний центр НаУКМА, 2011. — С. 45–49.
29. Міжнар. наук. конф. «Фразеологія і мовна гра» (Сімферополь, 10 – 14
вересня 2012 р.). *Учені записки Тав- рійського національного університету*

імені В.І. Вернадського. *Наук. журнал. Серія «Філологія. Соціальні комунікації»*. Сімферополь: ТНУ ім. В.І. Вернадського, 2012. Т. 25 (64). No 3 (2). С. 10–40.

30. Міхайлова М. В. Корейські фразеологізми компонентом — 40с.
31. Новий тлумачний словник української мови у трьох томах. Том I / [уклад. В.В. Яременко, О.М. Сліпушко]. – Київ:
32. Новий тлумачний словник української мови у трьох томах. Том II / [уклад. В.В. Яременко, О.М. Сліпушко]. – Київ:
33. Новий тлумачний словник української мови у трьох томах. Том III / [уклад. В.В. Яременко, О.М. Сліпушко]. – Київ:
34. Номис М. Українські приказки, прислів'я і таке інше [Електронний ресурс] / М. Номис. – Режим доступу: <http://ukrlife.org/main/nomis/right.html>.
35. Прадід Ю. Розвиток фразеологічної науки в Україні (II пол. XX ст. – початок XXI ст.). Матеріали
36. Соболевська О. Українські фраземи й особливості їх творення / Оксана Соболевська. – Львів, 2018. – 40 с.
37. Ужченко В.Д. Історико-лінгвістичний аспект формування української фразеології: автореф. дис. ... доктора філол. наук: спец. 10.02.01. Дніпропетровськ, 1994. 34 с.
38. Українська лексикографія в загальнослов'янському контексті: теорія, практика, типологія – Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2011. – 564 с.
39. Харкевич Г.І. Українські прислів'я та приказки. Харків : Видавництво «Фоліо», 2011. 204 с.
40. Чередниченко О. Про мову і переклад / Олександр Чередниченко. – К. : Либідь, 2007. – 248 с.
41. Walter B. Die Aufgabe des Übersetzers / Benjamin Walter. – Düsseldorf: GRIN Verlag. – 20 с. – (2; кн. 365626810).